

М О Т И В И:

Обвинението срещу подс. Р.П.С е по чл.212, ал.1 НК за това, че на 16.11.2019г в гр. Стара Загора, чрез използване на неистински документи:

- Договор за кредит №****г с кредитодател „4финанс“ ЕООД с ЕИК 202393458 за сумата от 1100 лева, представляващ електронен документ по смисъла на чл. 3 ал.2 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги /ЗЕДЕУУ/ и чл. 3 т.35 от Регламент на ЕС № 910/2014г, на който неистински документ е придаден вид, че е подписан електронно от кредитоискателя А.И.Х с оглед чл.13, ал.4 от ЗЕДЕУУ и т.1.8 и т.3.1 от Общите условия на Договор за кредит на „4финанс“ ЕООД, и въз основа на който документ сумата от 1100 лева е преведена за изплащане на лицето А.И.Х на каса на „Изипей“, и

- разписка №**** за получаване от А.И.Х на сумата от 1100 лева от „Изипей“ АД като усвояване на цитирания по-горе договор за кредит, на която неистинска разписка е придаден вид, че е подписана от клиент А.И.Х, е получила без правно основание чуждо движимо имущество —сумата от 1100 лева, собственост на „4финанс“ ЕООД с ЕИК 202393458,с намерение да го присвои.

Подсъдимата в с.з. се признава за виновна. Защитникът и – адв. Д. Пледира за налагане на минимално наказание.

Представителят на Районна прокуратура в с.з. поддържа обвинението .

Граждански иск не е предявен.

Съдебното следствие е проведено по реда на чл.371 т.2 във вр. с чл.370, ал.1 НПК – съкратено съдебно следствие.

От направеното самопризнание на подсъдимата в с.з. и събраните на досъдебното производство доказателства, установени с доказателствени средства – показанията на свидетелите, писмени, експертното заключение – преценени по отделно и в тяхната съвкупност съдът приема за установено следното:

ПО ФАКТИЧЕСКАТА ОБСТАНОВКА И АЛИЗА НА ДОКАЗАТЕЛСТВЕНИЯ МАТЕРИАЛ.

През м. ноември 2019г подс. Р.С решила да изтегли бърз кредит от името на своята майка —св. А.И.Х, като за целта кандидатства за кредита онлайн - с данните от личната карта на майка си. Кредитодателят „4финанс“ ЕООД с ЕИК 202393458 (впоследствие преименуван във „Вивус.бг“ ЕООД) отпускал такива кредити по реда на Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние /ЗПФУР/,в който случай заявлението за кредит се подавало от разстояние, а договорът не било нужно да се подписва на хартиен носител. За целта съответният кандидатстващ трябвало да посети сайта на кредитодателя-

vivus.bg и избере желаните сума и срок на заема чрез плъзгачите на началната страница, след което да натисне бутон „Вземи“ от интернет страницата. Тогава се зареждала нова страница, в която кредитоискателя следвало да попълни данните си- имена, номер на лична карта и дата на издаване, ЕГН, мобилен телефон за контакт , адрес, и-мейл адрес, местоработата др. След като всички данни били попълнени, клиентът трябвало да натисне бутон „Продължи“, при което се зареждала нова страница с условията по договора. След прочитането им и при съгласие с тези условия клиентът натискал бутон „Подпиши“ , при което в централата на дружеството пристигала за разглеждане заявката за кредит. Тази информация се подлагала на автоматична проверка за достоверност, като софтуеър извършвал справки за кредитоискателя в масивите на МВР, НАП, НОИ и другаде. При положителен резултат заявката била насочва към служител на дружеството, който провеждал разговор с кредитоискателя, запитвал го за имената му и др. базова информация, която проверявал, можел да му поиска и копие от лична карта. Тази проверка от служител обаче се извършвала само при първоначалното отпускане на кредит - когато съответното лице кандидатствало за пръв път за кредит във „4финанс“ ЕООД. При повторно кандидатстване такава проверка от служител и разговори не се извършвали , а се минавала само автоматичната проверка от софтуеър в масивите на НОИ, МВР и НАП и ако не възникнали проблеми при проверката, кредита се отпускат автоматично, без да има намеса на служител при разглеждането на заявката. Така на 16.11.2019г подс. Р.С влязла в сайта vivus.bg и подала заявка за отпускане на потребителски кредит за сумата от 1100 лева за срок от 30 дни, от името на своята майка- св. А.И.Х. За целта подс. С попълнила личните данни ,идентифициращи св. Х- ЕГН, имена, постоянен и текущ адрес, като за телефонен номер за контакт посочила № ***- на който към този момент била абонат / справка на мобилен оператор А1 на л. 30, Том 31. Подс. С потвърдила въведените данни, идентифициращи св. Х като кредитоискател, след това се запознала с договора за кредит от името на св. Х /специални и общи условия/ и подписала същия, натискайки бутона „Подпиши“ на интернет- страницата и изпращайки съответното заявление до дружеството. В заявлението изрично посочила, че желае сумата по кредита да бъде получена в офис на „Изи пей“. Тъй като св. А Х вече имала отпуснати кредити и същата фигурирала в системата на „4финанс“ ЕООД като клиент, не се извършила проверка на заявлението от 16.11.2019г от служител и разговор с такъв , а само автоматична проверка на посочените данни от софтуеър, след което бил сключен договор за потребителски кредит № *** между „4финанс“ ЕООД и привидния кредитоискател А.И.Х, като съобразно договора сумата от 1100 лева била приведена за изплащане в офис на „Изи пей“. Същия ден- 16.11.2019г, подс. Р.С посетила офиса на „Изи пей“ в кв. „Три чучура“ в

Стара Загора. Там показала на неустановен при разследването служител снимка на личната карта на майка си № *** (като и преди се била легитимирила с тази лична карта на майка си), като заявила, че има отпуснат потребителски кредит. За изплащането на сумата по кредита била съставена разписка № **** от 16.11.2019г за получаване на пари в брой от св. А.И.Х (оригинал на л. 99, Том 1), като в тази разписка обв. С положила подпис на съответното място под реквизита „Клиент /Customer“ от името на св. А Х, също така изписала саморъчно името и презимето — „А И“ срещу реквизита „Клиент /Customer“. В разписката било изрично посочено, че основанието за превода е усвояване на кредит № *** . В тази разписка до подписа за оператор /служителя на „Изи пей“/ /били отпечатани имената „TS“,НО не по задаване от конкретния служител, а тъй като всички разписки излизали по подразбиране с имената на св. Т.С /управител на офиса и понастоящем с фамилия П/ отпечатани на латиница и всички служителки в офиса работели с паролата на св. С, която била запаметена на компютъра, а нямали отделна парола. Въз основа на тази разписка, която подписала от името на св. Х, подс. С получила сумата от 1100 лева.

Сключеният от обвиняемата договор за потребителски кредит № *** представлявал електронен документ по смисъла на чл. 3 ал.2 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги /ЗЕДЕУУ/ и чл. 3 т.35 от Регламент на ЕС № 910/2014г. Разпоредбата на чл. 3 ал.1 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги /ЗЕДЕУУ/ препраща към чл. 3 т.35 от Регламент на ЕС № 910/2014 за дефиницията на понятието електронен документ. Съгласно чл. 3 т.35 от Регламента „електронен документ" означава всяко съдържание, съхранявано в електронна форма, по-специално текстови или звуков, визуален или аудиовизуален запис. Същевременно разпоредбата на чл. 3 ал.2 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги /ЗЕДЕУУ/ изрично регламентираме „Писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ, съдържащ електронно изявление“. От изложеното е видно, че сключения от обв. Р.С договор за потребителски кредит № *** представлява електронен документ, чието правно значение се приравнява на писмения документ.

На този електронен документ е бил придаден вид, че е подписан електронно от привидния кредитоискател А Х.Съобразно чл. 3 т.10 от Регламент на ЕС № 910/2014 (към която разпоредба препраща изрично чл. 13 ал.1 от ЗЕДЕУУ) „електронен подпис" означава данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярят на електронния подпис използва, за да се подписва. В конкретния случай такива се явяват всички данни на св. А Х,

които обвиняемата е въвела и потвърдила в договора за потребителски кредит (чрез бутона „Потвърди“) и после и използвала за подписване и идентификация на кредитоискателя (чрез натискане на бутон „Потвърди“).

Във връзка с електронното подписване на документи, разпоредбата на чл. 13 ал.4 от ЗЕДЕУУ предвижда изрично, че „Правната сила на електронния подпис и на усъвършенствания електронен подпис е равностойна на тази на саморъчния подпис, когато това е уговорено между страните“. Това конкретно е уговорено в т. 1.8 от Общите условия на Договор за кредит (л. 45-46, Том 1), съгласно която „След регистрация Стандартен европейски формуляр и проект на Договора за кредит (включващ Специалните условия на Договора за кредит и Общите условия) се предоставя на Кредитополучателя на Началната страница или на хартиен носител. Кредитополучателят трябва да прочете договора за кредит и ако го приеме, трябва да го подпише електронно, като натисне бутон „Подпиши“. За избягване на съмнение, с натискането на бутон „Подпиши“ от Кредитополучателя се счита, че същият е получил предварителната договорна информация под формата на Стандартния европейски формуляр, подписал е всяка страница на Договора за кредит и на

ОписАта фактическа обстановка се установява от самопризнанията на подс. С в с.з., които се подкрепят от доказателствата установени с доказателствени средства – показанията на свидетелите А.И.Х, Т.Г П, Д.Д Да, ДиА Г.Н, С И Д, С.Ч И, И.З.Б справка за кредитна задлъжнялост, протокол за вземане на образци за сравнително изследване, писмо от Вивус.Бг, договор за кредит №**** година, общи условия на договора за кредит, информация за клиента, писмо от Изипей, писмо от Изипей, протокол за предаване на документ в оригинал, разписка №****, справка от Търговския регистър, пълномощно, протокол за вземане на сравнителен материал-подписи и почерк от 20.09.2022 година, протокол за вземане на сравнителен материал-подписи и почерк от 26.09.2022 година, протокол за вземане на сравнителен материал-подписи и почерк от 12.10.2022 година, писмо от Вивус.Бг, пълномощно, експертно становище за извършване на графическо изследване на почерк и подписи, протокол за извършена почеркова експертиза №87/01.03.2023 година, заявление за издаване на документ за самоличност на български гражданин, протокол за вземане на сравнителен материал-подписи и почерк от 11.05.2023 година, протокол за вземане на сравнителен материал-подписи и почерк от 11.05.2023 година, писмо от Вивус.Бг, писмо от А1 ЕАД, писмо от Йеттел ЕАД, писмо от Виваком ЕАД, справка за съдимост, декларация СИС, писмо от Йеттел ЕАД, писмо от Йеттел ЕАД, писмо от Виваком ЕАД, писмо от А1 ЕАД, писмо от А1 ЕАД.

Следователно цитираните до тук доказателствени средства дават

основание на съда да направи единствено възможният извод относно главният факт в процеса – има ли извършено престъпление и кой е неговият автор – подс. С е автор на процесното деяние, което мотивира съда да приеме, че обвинението е доказано по несъмнен начин.

Имайки предвид установената фактическа обстановка съдът намира, че подсъдимата е осъществила от обективна и субективна страна състава на чл.212, ал. 1 НК .

ПО ПРАВНАТА КВАЛИФИКАЦИЯ

В конкретния случай подс. Р.П.С е подписала електронно св. А.И.Х, като е сключила договор за потребителски кредит- електронен документ, на който е придаден вид, че е подписан електронно от привидния кредитополучател А Х. Въпросният договор за потребителски кредит № *** представлява неистински документ по смисъла на чл.93 т.6 от НК.

Сключеният за потребителски кредит № *** представлявал електронен документ по смисъла на чл. 3 ал.2 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги /ЗЕДЕУУ/ и чл. 3 т.35 от Регламент на ЕС № 910/2014г. Разпоредбата на чл. 3 ал.1 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги /ЗЕДЕУУ/ препраща към чл. 3 т.35 от Регламент на ЕС № 910/2014 за дефиницията на понятието електронен документ. Съгласно чл. 3 т.35 от Регламента „електронен документ" означава всяко съдържание, съхранявано в електронна форма, по-специално текстови или звуков, визуален или аудиовизуален запис. Същевременно разпоредбата на чл. 3 ал.2 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги /ЗЕДЕУУ/ изрично регламентираме „Писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ, съдържащ електронно изявление“. От изложеното е видно, че сключения от обв. Р.С договор за потребителски кредит № *** представлява електронен документ, чието правно значение се приравнява на писмения документ.

На този електронен документ е бил придаден вид, че е подписан електронно от привидния кредитоискател А Х. Съобразно чл. 3 т.10 от Регламент на ЕС № 910/2014 (към която разпоредба препраща изрично чл. 13 ал.1 от ЗЕДЕУУ) „електронен подпис" означава данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярят на електронния подпис използва, за да се подписва. В конкретния случай такива се явяват всички данни на св. А Х, които обвиняемата е въвела и потвърдила в договора за потребителски кредит (чрез бутона „Потвърди“) и после и използвала за подписване и идентификация на кредитоискателя (чрез натискане на бутон „Потвърди“).

Във връзка с електронното подписване на документи, разпоредбата на чл.

13 ал.4 от ЗЕДЕУУ предвижда изрично, че „Правната сила на електронния подпис и на усъвършенствания електронен подпис е равностойна на тази на саморъчния подпис, когато това е уговорено между страните“. Това конкретно е уговорено в т. 1.8 от Общите условия на Договор за кредит (л. 45-46, Том 1), съгласно която „След регистрация Стандартен европейски формуляр и проект на Договора за кредит (включващ Специалните условия на Договора за кредит и Общите условия) се предоставя на Кредитополучателя на Началната страница или на хартиен носител. Кредитополучателят трябва да прочете договора за кредит и ако го приеме, трябва да го подпише електронно, като натисне бутон „Подпиши“. За избягване на съмнение, с натискането на бутон „Подпиши“ от Кредитополучателя се счита, че същият е получил предварителната договорна информация под формата на Стандартния европейски формуляр.

Договорите нямат качеството на официални документи по смисъла на чл.93 т.5 НК /аргумент за противното/ и тъй като уреждат и доказват правоотношения между отделни равнопоставени правни субекти /клиенти, потребители от една страна и дружеството кредитодател/ съдът ги приема за частни документи.

Подсъдимата С е представила процесните неистински документи, с което е осъществила изпълнителното деяние използване.

Представянето на тези неистински документи е мотивирало други лица да отпуснат потребителски заем .

Предмет на престъплението са чужди движими вещи – пари общо в размер на 1 100 лева, които са били собственост на ощетеното ЮЛ.

Сумата от този потребителски заем са постъпили в имуществото на подс. С, която по-късно е усвоила, без да и се полагат такива т.е. без правно основание.

До приключване на съдебното следствие в първоинстанционният съд доброволно не е възстановено полученото чуждо имущество, поради което няма място за приложение на смекчената НО на чл.212Б, ал.1 т.1 НК.

От установената в с.з. фактическа обстановка и от обективизираните действия на подсъдимата следва извода, че към момента на деянието е действала с пряк умисъл.

Подс. С е съзнавала обществено опасния характер на деянието, предвиждала е настъпването на обществено опасните последици и е искала настъпването им. Знаела е, че договора не е подписан от майка и, че получава парични суми по собствена сметка, които по-късно усвоява, че няма годно правно основание за това, съзнавала е, че не и се дължат на нея лично тези суми , но въпреки това е получила без основание паричните средства.

Имайки предвид изложените до тук мотиви и на основание цитираните законови текстове съдът намира, че подсъдимата С следва да бъде призната за виновна и наказана.

ПО ИНДИВИДУАЛИЗАЦИЯТА НА НАКАЗАНИЯТА

При определяне вида и размера на наказанието съдът приема като смекчаващи вината обстоятелства – оказването съдействие на органите на досъдебното производство и в с.з. за разкриване на обективната истина и критичното отношение към извършеното деяние, чистото съдебно минало, обстоятелството, че от извършване на престъплението до настоящият момент е изминал един продължителен период от време / повече от четири години /, ниската стойност на предмета на престъплението, липсата на негативни характеристични данни. Доказателства за отегчаващи вината обстоятелства не се събраха.

Следователно съдът приема, че са налице изключителни и многобройни смекчаващи вината обстоятелства, при които и минималното наказание ще се окаже несъразмерно тежко, поради което и с оглед постигане целите на чл.36 НК наказанието следва да се определи при условията на чл.55, ал.1 т.1 НК, което в случая е по-благоприятно спрямо чл.58А, ал.1 НК – 7 месеца лишаване от свобода.

Съдът като взе предвид посочените по-горе смекчаващи вината обстоятелства, изминалия продължителен период от време от извършването на престъплението който е на границата на разумния срок за реализация на НО намира, че за постигане целите на наложеното наказание и преди всичко за поправяне на осъдената същото не следва да се изтърпява ефективно, а на основание чл.66, ал.1 НК да се отложи за срок от ТРИ години.

Престъплението предмет на делото е извършено при условията на реална еднородна съвкупност с престъплението по НОХД №1343/21 г. по описа на РС град Стара Загора, поради което на основание чл.25, ал.1 във вр. с чл.23, ал.1 НК наложените наказания следва да се кумулират и да се определи едно общо наказание в размер на 8 месеца лишаване от свобода, чието изпълнение на основание чл.66, ал.1 НК да се отложи за срок от три години.

РАЗНОСКИ И ПРИЧИНИ

На основание чл.189, ал.3 НПК направените по делото разноси в размер на 175,75 лева /възнаграждение за експертите/ следва да се заплатят на ОД на МВР град Стара Загора от подс. С.

ПРИЧИНИ – Ниска правна култура.

Водим от горните мотиви съдът постанови присъдата.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: